

Västlänken förändrade deras liv

Del 4: Kommunalråden som reste till GustavAdolfs torg

Så var den då invigd till slut, efter sju sorger och åtta bedrövelser, Västlänken. Politikerna var glada. Tjänstemännen på Trafikverket var glada. Entreprenörerna var glada. Journalisterna var glada.

Men alla var inte glada, inte efter några veckor.

Kommunalrådet Larsson i Lerum var bekymrad. Framför honom låg det senaste numret av Lerums tidning. På första sidan fanns ett foto på fem tydligt uppretade lerumsbor. De klagade på den nya Västlänken. ”Jag har fått sju minuter längre restid till mitt jobb”, sa en person i artikeln. ”Jag måste ta ett tidigare tåg på morgonen. Var inte vitsen att Västlänken skulle ge kortare restid?” Och en annan krävde att politikerna skulle förklara varför de hade stött detta projekt. De fem resonerade om att börja samåka med bil istället. Det skulle tydligen fungera för det mesta. En dag i veckan per person.

Kommunalrådet Larsson kände sig orolig inför nästa val. Nu var det hösten 2029. Om ett år skulle det vara val. Med en svekdebatt om Västlänken kunde det sluta hur som helst.

Larsson tog telefonen och ringde sin kommunalrådskollega i Kungsbacka, Karlsson, och berättade om sitt bekymmer.

”Sju minuter”, sa Karlsson. ”Det är ju ingenting. Igår hade vi demonstranter utanför kommunhuset som skanderade om tolv minuters längre restid. Bestulen på en halvtimme om dagen, stod det på ett plakat. Hundratjugo timmar om året. Det var bättre förr, stod det också. Man ryser när man läser det. Och köerna på E-6:an har ökat eftersom många tar bilen istället för tåget. Detta sa de inget om. Så här kan vi ju inte ha det.”

Karlsson och Larsson kom överens om att ta med sig kommunalrådet Andersson från Ale (sex minuters längre restid) och uppsöka stadshuset vid Gustav Adolfs torg.

Några dagar senare satt kommunalråden Andersson, Karlsson och Larsson med trafikkommunalrådet Jönsson i Göteborg i ett konferensrum i stadshuset vid Gustav Adolfs torg. Karlsson redogjorde för den uppkomna situationen.

”Ni sa ju att det skulle bli kortare restid”, summerade Karlsson. ”Nu kräver vi att det återgår till det gamla. Spåren finns kvar. Det går bra att börja köra i morgon.”

Jönsson funderade en stund. Sedan kallade han in sina åtta politiska sekreterare och redogjorde för läget.

”Det vore ju genant om vi måste återgå till det gamla och lägga Västlänken i malpåse”, sa Jönsson. ”Vad ska folk säga?”

”Ja, vad ska folk säga”, sa de åtta politiska sekreterarna i kör. ”Låt oss rådfråga vår PR-konsult.”

Det var snabbt gjort, eftersom PR-konsulten Sven Smörsång på det dygnet-runt-kontraktсанlitade PR-företaget Rare, Medium & Welldone AB disponerade ett kontorsrum i huset. Han anlände inom en minut.

”Jag har en idé”, sa Smörsång. ”Samma dag som tågen börjar gå som de gjorde förut går vi ut med en mångmiljonkampanj och sänder i alla kanaler där vi kan lägga på procent. ’Grattis, Kungsbackabor! Nu har vi kortat era restider med tolv minuter.’ Och motsvarande för resenärerna på de andra linjerna.”

Göteborgsjönsson såg fundersam ut.

”Men... vad säger folk om att man lägger Västlänken i malpåse så snabbt?”

”Vår forskning visar att folk glömmet väldigt fort nu för tiden”, sa Smörsång. ”Efter någon månad har de glömt att den finns.”

”Men vad ska man då ha Västlänken till?” sa Jönsson.

”Tvättunnel”, sa den idérike Smörsång. ”Tågen måste ju tvättas. Alla tåg kan köras genom Västlänken. Vid Station Haga kan det stå en massa folk på ställningar och spruta miljövänligt schampo och vatten, och vid Station Korsvägen kan det stå med en massa folk med hårtorkar. När tågen kommer ut i fria luften i Almedal är de skinande rena. Bra för Västtrafiks varumärke. Efter några veckor kör vi en ny kampanj. ’Nu inviger vi den nya tvättunneln’, skriver vi. Med blåsorkester. Och du, Jönsson, inviger givetvis.”

Jönsson log nöjt när han tänkte på mediauppmärksamheten inför valet. Fotoblixtar, inslag i Västnytt, kanske rentav i riksmidia. En milstolpe i regionens infrastruktur, skulle han säga. Man kunde kanske rentav tvätta alla tåg i hela Sverige och ta betalt för det. New Public Management.

”Det blir nya arbetstillfällen”, sa de åtta politiska sekreterarna i kör. ”Det ser bra ut inför valet.”

”Då bestämmer vi det”, sa Jönsson. ”I know how to make a deal.”

Efter en tydlig blick från Jönsson lämnade Smörsång och de åtta politiska sekreterarna rummet. De gästande kommunalråden reste sig för att gå.

”När ni nu ändå är här”, sa Jönsson med en ton som fick de övriga att genast sätta sig igen. Jönsson tog fram ett dokument.

”Jo, den här Västlänken har ju kostat lite mer än budgeterat”, sa han. ”Eller snarare mycket mer. Det blev åttio miljarder. Och enligt avtalet ska vi förhandla om detta. Av staten får vi inget mer, ni minns väl det där

bråket om de friserade restidseffekterna, ja det var Trafikverket, inte vi, det vill jag vara tydlig med, och bilåkandet har tagit nya vägar sedan tredubblingen av trängselskatten. Jag föreslår att vi fördelar merkostnaderna mellan Göteborgs stad, Göteborgsregionens kommunalförbund, alltså ni, och VG-regionen i proportion till insatsen enligt avtalet.”

Jönsson var tydligen förberedd, eftersom han skickade kopior på avtalet över bordet till de övriga. De läste hastigt igenom avtalet.

”Jag tycker att vi gör så här”, sa Kungsbacka-Karlsson. ”Vi dubblar Göteborgsregionens del.”

”Eller tredubblar”, sa Lerums-Larsson.”

”Ja, eller varför inte fyrdubblar”, sa Ale-Andersson. ”Det är ju ändå våra invånare som får nytta av Västlänken, det har ni i Göteborg varit tydliga med.”

”Eller hade fått”, sa Lerums-Larsson till de andras instämmande nickar.

”Eller kommer att få nu när Västlänken inte kommer att användas”, sa Kungsbacka-Karlsson.

”Fyrdubblar”, sa Jönsson. ”Utmärkt. Då bestämmer vi det. I know how to make a deal.”

Det blev handslag på det, så som man alltid brukade göra. Jönsson såg att de andra log belåtet, så han anade ugglor i mossen. Han ögnade igenom avtalet och såg formuleringen: ”Parter/Ej medfinansiärer. Göteborgsregionens kommunalförbund.”

”VAD I HELVETE!” utbrast han. ”Kommunalförbundet betalar ju ingenting! Fyra gånger noll är... låt se nu... De kommuner som får nytta av Västlänken... eller som skulle fått... men som får nyttan nu när den inte kommer att användas... betalar INGENTING!”

”En deal är en deal”, sa Kungsbacka-Karlsson och reste sig. ”Nej, grabbar, nu går vi och äter lunch. Vad sägs om Sjömagasinet? Jag kan ta notan, det är ju vi i Kungsbacka som tjänar mest på att Västlänken inte används.”

Göteborgs-Jönsson var förtvivlad. Dels ville han också äta på Sjömagasinet, dels visste han att VG-regionen var medfinansiär, men i VG-regionen är var tredje invånare göteborgare, så då skulle göteborgarna få betala merkostnaderna både på kommunalskatten och på regionskatten.

Men så såg han en detalj i avtalet.

”HA!” ropade han.

De tre gästande kommunalråden stannade upp i dörren.

”Det här avtalet kan knappast vara juridiskt bindande. Se här på underskrifterna! Inga namnförtydliganden! Och namnteckningarna kan ju vem som helst ha skrivit. Och där det ska stå ’ort’ står det bara ’ort’ och inte själva orten där avtalet undertecknades.”

De tre kommunalråden återgick till sina platser och kunde, när de studerade dokumentet, konstatera att avtalet knappast kunde vara giltigt. Det skulle staden skickliga jurister säkert framgångsrikt hävda.

”Vem får då betala?” sa Lerums-Larsson.

”Ja, vem får då betala?” sa Kungsbacka-Karlsson.

”Det blir väl...” sa Ale-Andersson. ”... det blir väl staten.”

Detta fick alla att brista ut i gapskratt.

”Jag hänger med till Sjömagasinet”, sa Göteborgs-Jönsson. ”Och jag kan ta notan. Det är ju ändå vi göteborgare som blir av med Svartepetter. Det kortet skickar vi vidare till Anna i Stockholm.”

I god stämning begav de sig ut på Gustav Adolfs torg för att få tag i en taxi.

MrG

Källa: Avtal om medfinansiering av transportslagsövergripande infrastrukturåtgärder i Västsverige, TRV 2010/35899

Länk

http://wiki.stoppavastlanken.nu/lib/exe/fetch.php?media=dokument:medfinanseringsavtalet_2010-04-01.pdf

© Gunnar Lindgren
gunnar@artibus.se
0708-840311

Detta avtal har upprättats i sex (6) originalexemplar av vilka undertecknade parter erhållit var sitt.

Ort den 2010-03-22	Ort den 2010-03-29
VÄGVERKET	BANVERKET
	
Namn:	Namn:
Ort den 2009-11-05	Ort den 2009-11-09
GÖTEBORGS STAD	VÄSTRA GÖTALANDSREGIONEN

Handwritten: 74000 24.11.11

Sid 7

Sid 8

	
Namn:	Namn:
Ort den 2009	Ort den 2009
LANDSTINGET HALLAND	
	
Namn:	
Ort den 2009-11-05	
GÖTEBORGSREGIONENS KOMMUNALFÖRBUND	
	
Namn:	